

K výkladu § 45 odst. 1 j. n. a § 527 odst. 2 c. ř. s. Jestliže rekursní soud prohlásí ke stížnosti sborový soud první stolice za příslušný k rozhodování sporu, je nepřipustný rekurs k nejvyššímu soudu.

U krajského soudu v K. projednáván byl spor. během něhož žalovaný vnesl námitku jeho nepřislušnosti; kraj. soud v K. usnesením prohlásil se za nepřislušný a žalobu odmítl s odůvodněním, že k projednávání je příslušný okresní soud v K.

K rekursu žalobcovu vrchní soud v P. usnesení ze dne 12. června 1930 č. R. III 151/30/1 prvního soudu zrušil a soudu prvnímu uložil, aby nehladě k odůvodnění svého žalobu odmítajícího usnesení ve sporu dále jednal a rozhodl.

Žalovaný podal do tohoto rozhodnutí rekurs, který však vrchní soud v P. usnesením ze dne 7. července 1930 č. R III 151/30/26 odmítl jako nepřipustný s odůvodněním, že ve zrušovacím usnesení vrchního jako rekursního soudu ze dne 12. června 1930 R III 151/30/1 nebyla vyhražena jeho pravomoc, § 527 odst. 2 c. ř. s.

V rekursu do tohoto usnesení žalovaná strana se odvolala na rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 19. září 1922 R I 994/22 (sbírka min. sprav. č. 214), nejvyšší soud však rekursu nevyhověl z těchto důvodů:

Dovolací rekurs nebyl již proto přípustný, že napadal usnesení rekursního soudu, jímž bylo uznáno na věcnou příslušnost sborového soudu první stolice a podle ustanovení § 45 odst. 1 j. n. byl proti němu další opravný prostředek vyloučen, třeba s t e p r v e r e k u r s n í s o u d u z n a l n a věcnou příslušnost krajského soudu, jako se stalo v této rozepři (srov. sb. n. s. 282, 5056 a j.). Odmítnutí dovolacího rekursu pro nepřipustnost bylo tedy v podstatě správné, byť i z jiných, než uvedených v něm důvodů.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 19. září 1930 č. j. R I 699/30/1.

Dr. Nejd. l.